

Zoniënwoud

Door het beperkt aantal inschrijvingen op zaterdagmorgen (3 stuks) werd door het

Oost-West bestuur beslist om de dagwandeling in het zoniënwoud op zondag 4 juli 2004 af te gelasten. Toch dank aan Luc Gordier die bereid gevonden was om deze wandeling te gidsen en voor Marinette, Ronny en

Daniël hopen we dat ze niet te veel teleurgesteld waren dat de rit niet doorging. Volgend jaar wordt wat meer enthousiasme van de leden verwacht.

Tina

verslag Trek

De zevende editie van de VVR bijeenkomst Trek 2004 vond plaats in Mon-le-Soie (Vielsalm) in de Ardennen. Wij waren te gast op de terreinen van "het paardencentrum van Mon-le-Soie", een afdeling van de universiteit van Luik. Het eerste werk bij aankomst op de Trek is, naar aloude gewoonte, het afspannen van de weiden en het opzetten van de tenten voor diegenen die overnachten in een tent. Sommigen onder ons overnachtten liever in hun trailer of in hun vrachtwagen. Eens de paarden uitgeladen en op de wei, en de trailer of vrachtwagen uitgemest, kon men beginnen met zijn bed op te maken.

Om 12.30 uur was er een briefing, in de binnenspiste die voor de gelegenheid was omgebouwd naar onze diningroom (tafels en stoelen op een houten vloer gelegd over het zand) gevolgd door een toeristische wandeling. De eerste dag was deze gepijld (gedeeltelijk) en met behulp van een fotokopie van de stafkaart ging het richting Poteau, dan naar Petit-Thier over Blanche-Fontaine, terug naar Mon-le-Soie. Een wandeling van 12 km, maar uiteindelijk totaliseerde onze teller 17 km.

Toen wij vertrokken werden wij aangevaard wat spoed te zetten achter onze wandeling, want Axl Peleman van TV1 kwam opnames doen. Er werd van de deelnemers (wij dus) verwacht dat ze "Country Roads" van John Denver zouden zingen, hetgeen met veel enthousiasme werd gedaan. Het resultaat was te zien op TV1 in het programma "Aan tafel" op maandag 2 augustus om 20.30 u.

Op de wandeling zelf kregen we om de

haverklap prachtige vergezichten over de grootse natuur van de Ardennen aangeboden. Gemiddeld bevonden wij ons hier op een hoogte van 450 m, soms wat hoger, soms wat lager. Het woord 'Ardennen' had waarschijnlijk vele meners afgeschrikt, want onder de 120 deelnemers bevonden zich maar een vijftal moedigen met hun koets. Toch leende de streek zich perfect om deze manier van paardrijden te beoefenen en op verharde gedeelten van het parcours werden de ruiters zelfs vlug ingelopen door de koetsen. Een tip voor toekomstige bezoekers te paard: zorg ervoor dat je rijdier 'widia'-pinnetjes in zijn hoefijzers zitten heeft, want de asfaltwegen zijn ontzettend glad. Ik spreek van ondervinding: ik ben samen met mijn rijdier (in stap!) tegen de vlakke gegaan.

Na het voeren van de paarden en de deelnemers volgde, zoals altijd, de voorstelling van de groepen. Die van HVRM hadden er iets speciaals van gemaakt, een persiflage op een liedje van Raymond van het Groenewoud, je weet wel... beminde gelovigen... het ging vooruit... enz. Wat mij ook bijgebleven is, is de groep 'Joint Riders' die te paard naar de Trek kwamen en hierbij 225 km aflegden.

Nadien werden wat plaatjes gedraaid door Olivier en werd er een dansspasje gewaagd. Tot zover vrijdag.

Op zaterdag, na het voeren van de paarden en het ontbijt, werd er vertrokken voor een zoektocht. Deze wandeling ging over een 25 km en volledig op stafkaart.

Tijdens de wandeling moesten er letters gezocht worden die verstopt zaten in de natuur.

Met deze letters moest dan later een woord gevormd worden. Je raadt het nooit: "Country Roads" was het te vinden woord.

Tussen 12 en 14 u werden wij verwacht voor een picknick ten velde. De picknickplaats werd bereikt na 14 km en was midden in de bossen. Wij werden opgewacht door het bestuur van de VVR, met Olivier en Hans op kop. De paarden werden vastgebonden, kregen fris water aangeboden en sommige werden uitgespannen. Na een rustpauze werd de zoektocht verdergezet. Bij ons gaf de kilometer teller van de koets 28 km aan toen wij terug in het centrum waren.

Een menner die opviel was een Nederlander die het presteerde om helemaal alleen, zonder passagier (dus hulp voor de kaart), de ritten uit te rijden. Helemaal alleen is niet de juiste woordkeuze, want hij was steeds vergezeld van zijn twee honden, waarvan de labrador dikwijls voor of naast de koets te zien was.

Na het avondeten volgde de prijsuitreiking. Van de ingeleverde formulieren waren er maar vijf die een verkeerd antwoord bevatten. Het bestuur had ook een schiftingsvraag voorzien, die luidde: "Hoeveel maaltijden worden er op de drie dagen bereid?" Het antwoord luidde 750, hetgeen door drie deelnemers was geantwoord. Nog een schiftingsronde verder en uiteindelijk was er één winnaar, nl: De Schutter Denise die dan haar prijs, een prachtige bodywarmer van de VVR in ontvangst mocht nemen. Voor de anderen waren er ook prijzen, die geschonken werden door de sponsors: Lannoo paardenvoeders, Alea Ruitershop, Palm en de VVR zelf, al